

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 3 август 2022 г. (SGS 22/3264), свързано с искане за вътрешно преразглеждане в съответствие с дял IV от Регламента относно Орхуската конвенция по отношение на Регламент (ЕС) 2022/515 на Съвета от 31 март 2022 година за изменение на Регламент (ЕС) 2022/109 за определяне на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси за 2022 г., приложими във водите на Съюза, както и за риболовните кораби на Съюза в някои води извън Съюза (OBL L 104, 2022 г., стр. 1) и,
- да осъди Съвета да понесе направените от нея съдебни разноски, както и разноските на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: явна грешка при прилагане на правото и в преценката, що се отнася до обхвата на правото на жалбоподателя на достъп до преразглеждане в съответствие с Регламента относно Орхуската конвенция, тъй като Съветът е констатирал, че основанията, с които жалбоподателят твърди, че Съветът няма компетентност и че е допуснал злоупотреба с власт, когато е приел регламент за изменение на ОДУ, са недопустими, тъй като не попадат в приложното поле на член 10 от Регламента относно Орхуската конвенция.
2. Второ основание: явни грешки при прилагане на правото и в преценката, що се отнася до основни елементи на вторичното право и обхвата на компетентност на Съвета да определя ОДУ съгласно член 43, параграф 3 ДФЕС, тъй като Съветът допуснал:
 - явна грешка при прилагане на правото, що се отнася до предполагаемото въздействие на Споразумението за търговия и сътрудничество върху компетентността на Съвета да определя ОДУ в противоречие със законодателството на ЕС относно рибарството,
 - явни грешки при прилагане на правото, що се отнася до правото на преценка, с която разполага той, за да определя възможностите за риболов, ограничено от общата цел за максимален устойчив улов по член 2, параграф 2 от Основния регламент за ОПР и
 - явни грешки при прилагане на правото и в преценката що се отнася до пределите на неговите правомощия по член 43, параграф 3 ДФЕС.
3. Трето основание: явни грешки в преценката, що се отнася до задълженията на Съвета да:
 - да прилага подхода на предпазливостта, както изискват член 2, параграф 2, първа и втора алинеи, както и член 4, параграфи 1 и 8 и член 9, параграф 2 от Основния регламент за ОПР, и който е строго ограничен от общата цел за максимален устойчив улов,
 - да прилага екосистемния подход, изискван от член 2, параграф 3 от Основния регламент за ОПР.
4. Четвърто основание: явна грешка в преценката, що се отнася до допуснатата от Съвета злоупотреба с власт във връзка с приемането на Регламент (ЕС) 2022/515 на Съвета от 31 март 2022 година за изменение на Регламент (ЕС) 2022/109 за определяне на възможностите за риболов на определени рибни запаси и групи от рибни запаси за 2022 г., приложими във водите на Съюза, както и за риболовните кораби на Съюза в някои води извън Съюза (OBL L 104, 2022 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 18 октомври 2022 г. — Shamalov/Съвет

(Дело T-651/22)

(2022/C 482/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Кирил Шамалов (Санкт Петербург, Русия) (представител: А. Генко, avocat)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

да приеме жалбата му за отмяна за допустима и основателна и в резултат от това да отмени следните актове:

- Регламент (ЕС) 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 година, изменен на 8 април 2022 г. с Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/581 (ОВ L 110, 2022 г., стр. 3), доколкото с него се добавя името на жалбоподателя към списъка със санкционирани лица под номер 908,
- Решение 2014/145/ОВППС на Съвета от 17 март 2014 година, изменено на 8 април 2022 г. с Решение (ОВППС) 2022/582 на Съвета от 8 април 2022 година (ОВ L 110, 2022, стр. 55), доколкото с него се добавя името на жалбоподателя към списъка със санкционирани лица под номер 908,
- Регламент (ЕС) 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 година, изменен на 25 февруари 2022 г. с Регламент (ЕС) 2022/330 (ОВ L 51, 2022 г., стр. 1), тъй като позволява да се санкционират „видни бизнесмени или юридически лица, образувания или органи, участващи в икономически сектори, които осигуряват значителен източник на приходи за правителството на Руската федерация [...]“, доколкото засяга жалбоподателя,
- Решение 2014/145/ОВППС на Съвета от 17 март 2014 година, изменено с Решение (ОВППС) 2022/329 на Съвета от 25 февруари 2022 година (ОВ L 50, 2022 г., стр. 1), доколкото новата му редакция позволява да се санкционират „видни бизнесмени, активни в икономически сектори, които осигуряват значителни източници на приходи на правителството на Руската федерация [...]“, доколкото засяга жалбоподателя,
- актовете за оставяне в списъците и по-специално Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1529 (JO L 239, 2022 г., стр. 1) и Решение (ОВППС) 2022/1530 на Съвета (JO L 239, 2022, стр. 149) от 14 септември 2022 година, доколкото засягат жалбоподателя,
- да осъди Съвета да плати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е грешка в преценката в три отношения. Според жалбоподателя никое от представените от Съвета доказателства не отговаря на изискванията на практиката на Съда на Европейския съюз относно стандарта и качеството на доказване. Мотивите на Съвета не установявали, че жалбоподателят е виден бизнесмен, а само съдържащи категорично твърдение в това отношение. Макар Съветът да е бил уведомен, че жалбоподателят вече няма висши управленчески функции, бил запазил името му в списъка със санкционирани лица.
2. Второто основание е липсата на мотиви. Жалбоподателят посочва, че Съветът не е изтъкнал никакъв самостоятелен, специфичен и конкретен мотив, позволяващ жалбоподателят да бъде квалифициран като виден бизнесмен.
3. Третото основание е злоупотреба с власт. Жалбоподателят изтъква, че много обстоятелства сочат, че Съветът се е основал на обвинения в непотизъм, за да санкционира жалбоподателя, което е недопустимо съгласно нормите, на основание на които той е бил санкциониран.
4. Четвъртото основание е незаконосъобразност на критерия „видни бизнесмени“ в три отношения: поради липса на достатъчна връзка между този критерий и преследваната цел, поради нарушение на основните принципи на Съюза и по-специално на принципа на равенство и на недопускане на дискриминация, и накрая, поради нарушение на принципа на правна сигурност.
5. Петото основание е липсата на доказателства, че жалбоподателят е виден бизнесмен в контекста на пълен контрол върху решенията в областта на индивидуалните санкции.